

Teismo praktikos rinkinys

Sujungtos bylos T-208/11 ir T-508/11

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE)
prieš
Europos Sąjungos Tarybą

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu — Lėšų išaldymas — Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 taikymas esant ginkluotų konfliktų situacijoms — Galimybė trečiosios valstybės instituciją laikyti kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP — Sprendimų išaldyti lėšas faktinis pagrindas — Nuoroda į teroro aktus — Kompetentingos institucijos, kaip ji suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931, sprendimo poreikis“

Santrauka – 2014 m. spalio 16 d. Bendrojo Teismo (šeštoji išplėstinė kolegija) sprendimas

1. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Specialios ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams, siekiant kovoti su terorizmu — Lėšų išaldymas — Reglamentas Nr. 2580/2001 — Taikymo kritika — Ginkluotas konfliktas, kaip jis suprantamas pagal tarptautinę humanitarinę teisę — Įtraukimas*

(Tarybos bendroji pozicija 2001/931/BUSP; Tarybos reglamentas Nr. 2580/2001)

2. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Specialios ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams, siekiant kovoti su terorizmu — Sprendimas išaldyti lėšas — Priėmimas arba palikimas galioti remiantis nacionaliniu sprendimu pradėti tyrimą ar persekiojimą — Valdžios institucija, turinti kompetenciją priimti šį nacionalinį sprendimą — Sąvoka — Administracinės valdžios institucija — Įtraukimas — Sąlygos*

(Tarybos bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 1 straipsnio 4 dalis)

3. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Specialios ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams, siekiant kovoti su terorizmu — Sprendimas išaldyti lėšas — Priėmimas arba palikimas galioti remiantis nacionaliniu sprendimu pradėti tyrimą ar persekiojimą — Reikalavimo, kad nacionalinis sprendimas būtų „stricto sensu“ priimtas baudžiamojoje byloje, nebuvimas — Sąlygos*

(Tarybos bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 1 straipsnio 4 dalis)

4. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Specialios ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams, siekiant kovoti su terorizmu — Sprendimas išaldyti lėšas — Priėmimas arba palikimas galioti remiantis nacionaliniu sprendimu pradėti tyrimą ar*

persekiojimą — Lojalus bendradarbiavimo pareiga — Netaikymas Sąjungos ir trečiųjų valstybių santykiams — Poveikio trečiųjų valstybių valdžios institucijų pripažinimui kompetentingomis valdžios institucijomis nebuvimas

(SESV 4 straipsnio 3 dalis; Tarybos bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalis; Tarybos reglamento Nr. 2580 2 straipsnio 3 dalis)

5. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Specialios ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams, siekiant kovoti su terorizmu — Sprendimas išaldyti lėšas — Priėmimas arba palikimas galioti remiantis nacionaliniu sprendimu pradėti tyrimą ar persekiojimą — Valdžios institucija, turinti kompetenciją priimti šį nacionalinį sprendimą — Trečiosios valstybės valdžios institucija — Leistinumai — Sąlygos — Tarybos atliekamam patikrinimas, ar egzistuoja teisės aktai, atitinkantys kompetentingoms valdžios institucijoms, kaip jos suprantamos pagal Tarybos bendrąją poziciją 2001/931, nustatytus reikalavimus*

(Tarybos bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalis)

6. *Institucijų aktai — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Sprendimas išaldyti lėšas, priimtas tam tikrų teroristinės veiklos vykdymu įtariamų asmenų ir subjektų atžvilgiu — Sprendimas dėl asmens ar subjekto, praeityje įvykdžiusio teroro aktus — Minimalūs reikalavimai — Sprendimo teisinis pagrindas, kuris turi būti grindžiamas konkrečiai išnagrinėtais ir kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų sprendimuose nustatytais duomenimis*

(Tarybos bendroji pozicija 2001/931/BUSP)

7. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Specialios ribojančios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams, siekiant kovoti su terorizmu — Sprendimas išaldyti lėšas — Priėmimas arba palikimas galioti remiantis nacionaliniu sprendimu pradėti tyrimą ar persekiojimą — Peržiūra siekiant pagrįsti palikimą lėšų išaldymo sąraše — Tarybai tenkanti pareiga motyvuoti — Apimtis*

(Tarybos bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalis; Tarybos reglamentas Nr. 2580/2001)

8. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Specialios ribojančios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams, siekiant kovoti su terorizmu — Sprendimas išaldyti lėšas — Priėmimas arba palikimas galioti remiantis nacionaliniu sprendimu pradėti tyrimą ar persekiojimą — Peržiūra siekiant pagrįsti palikimą lėšų išaldymo sąraše — Tarybos ir kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimas — Apimtis*

(Tarybos bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalis; Tarybos reglamentas Nr. 2580/2001)

9. *Bendra užsienio ir saugumo politika — Specialios ribojančios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams, siekiant kovoti su terorizmu — Sprendimas išaldyti lėšas — Asmenys ar subjektai, praeityje įvykdę teroro aktus — Įskaitymas — Sąlygos*

(Tarybos bendroji pozicija 2001/931; Tarybos reglamentas Nr. 2580/2001)

10. *Ieškinys dėl panaikinimo — Sprendimas dėl panaikinimo — Pasekmės — Teisingumo Teismo nustatytas apribojimas — Specialios ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems asmenims ir subjektams, siekiant kovoti su terorizmu — Sprendimo dėl reglamento panaikinimo įsigaliojimas nuo termino apeliaciniam skundai pateikti pabaigos arba nuo to skundo atmetimo — Šio termino taikymas sprendimo panaikinimo įsigaliojimui*

(SESV 264 straipsnio antra pastraipa; Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnio pirma pastraipa ir 60 straipsnio antra pastraipa; Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 790/2014)

1. Tarptautinės humanitarinės teisės taikymas ginkluotam konfliktui ir per jį įvykdytiems veiksams nereiškia, kad tiems veiksams negali būti taikomi teisės aktai dėl terorizmo.

Pirma, ginkluoto konflikto, kaip jis suprantamas pagal tarptautinę humanitarinę teisę, egzistavimas nereiškia, kad vykstant tokiam konfliktui galimiems teroro aktams negali būti taikomos Sąjungos teisės nuostatos dėl terorizmo. Viena vertus, Bendrojoje pozicijoje 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu nedaromas joks skirtumas dėl jos taikymo srities pagal tai, ar aptariamasis aktas įvykdytas per ginkluotą konfliktą, kaip jis suprantamas pagal tarptautinę humanitarinę teisę, ar kitomis aplinkybėmis. Kita vertus, Sąjungos ir jos valstybių narių tikslai yra kova su įvairių formų terorizmu laikantis galiojančios tarptautinės teisės tikslų.

Antra, tarptautinėje humanitarinėje teisėje aiškiai numatyti ir baudžiami ginkluotame konflikte dalyvaujančių šalių vykdomi teroro aktai. Be to, negalima teigti, jog dėl ginkluoto konflikto pagal tarptautinę humanitarinę teisę egzistavimo gali būti netaikomos (kai per tą ginkluotą konfliktą įvykdomi teroro aktai) ne tik minėtos humanitarinės teisės normos dėl karo teisės pažeidimų, bet ir konkrečiai su terorizmu susijusios tarptautinės teisės nuostatos.

(žr. 56–58, 62, 63 punktus)

2. Nors Bendrosios pozicijos 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 1 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje pirmenybė teikiama teisminių institucijų priimtiems sprendimams, tai visiškai nereiškia, kad negalima atsižvelgti į administracinės valdžios institucijų priimtus sprendimus, kai, pirma, šioms valdžioms institucijoms pagal nacionalinę teisę iš tikrųjų suteikta kompetencija priimti ribojamuosius sprendimus dėl su terorizmu susijusių grupuočių, ir, antra, kai šios institucijos, nors yra tik administracinės, vis dėlto gali būti laikomos „prilygstančiomis“ teisminėms institucijoms.

(žr. 107 punktą)

3. Bendrojoje pozicijoje 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos sprendimas būtų *stricto sensu* priimtas baudžiamojoje byloje, nors taip būna dažniausiai. Tačiau atsižvelgiant į Bendrąją poziciją 2001/931, kuria įgyvendinama Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucija 1373 (2001), siekiamus tikslus, aptariama nacionalinė procedūra vis dėlto turi turėti tikslą kovoti su terorizmu plačiaja prasme.

Be to, sprendimas „pradėti tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą“, kaip jis suprantamas pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, kad Taryba pagrįstai galėtų juo remtis, turi būti priimtas per nacionalinę procedūrą, per kurią tiesiogiai ir visų pirma siekiama taikyti prevencinio ar represinio pobūdžio priemonę suinteresuotajam asmeniui, siekiant kovoti su terorizmu ir atsižvelgiant į jo dalyvavimą šioje veikloje.

(žr. 113, 114 punktus)

4. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 132–136 punktus)

5. Neatmestina galimybė, kad trečiosios valstybės institucija gali būti laikoma kompetentinga institucija pagal Bendrąją poziciją 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu. Vis dėlto, prieš remdamasi trečiosios valstybės institucijos sprendimu Taryba privalo kruopščiai patikrinti, kad reikšminguose šios valstybės teisės aktuose būtų užtikrinta teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę apsaugą, prilygstančią Sąjungos lygmeniu užtikrinamai apsaugai. Be to, negali būti duomenų, kad trečioji valstybė praktikoje nesilaiko šių teisės aktų. Iš tikrųjų šiuo atveju, remiantis nurodytas sąlygas formaliai atitinkančių teisės aktų egzistavimu, vis dėlto nebūtų galima teigti, kad aptariama institucija yra kompetentinga institucija, kaip tai suprantama remiantis Bendrąja pozicija 2001/931.

Jeigu trečiosios valstybės teisės aktais ir Sąjungos lygmeniu užtikrinamos apsaugos lygiai yra nelygiaverčiai, pripažinus, jog trečiosios valstybės nacionalinė institucija turi kompetentingos institucijos statusą pagal Bendrąją poziciją 2001/931, asmenims, kuriems taikomos Sąjungos lėšų išaldymo priemonės, būtų taikomas skirtingas požiūris atsižvelgiant į tai, ar nacionalinius sprendimus, kuriais grindžiamos tos priemonės, priėmė trečiųjų valstybių, ar valstybių narių institucijos.

(žr. 135, 139, 140 punktus)

6. Pagal Bendrąją poziciją 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu reikalaujama, kad, siekiant apsaugoti asmenis ir atsižvelgiant į tai, jog Sąjunga neturi nuosavų tyrimo priemonių, Sąjungos sprendimo išaldyti lėšas, kiek tai susiję su teroristine veikla, faktinis pagrindas turi būti paremtas ne informacija, kurią Taryba rado spaudoje ar internete, o kompetentingų nacionalinių institucijų, kaip jos suprantamos pagal Bendrąją poziciją 2001/931, konkrečiai išnagrinėtais ir jų sprendimuose patvirtintais duomenimis.

Tik remdamasi būtent tokiu patikimu faktiniu pagrindu Taryba turėtų naudotis jai suteikta didele diskrecija, kai Sąjungos lygmeniu priima sprendimus dėl lėšų išaldymo, ypač kiek tai susiję su tikslingumo argumentais, kuriais tokie sprendimai grindžiami.

(žr. 187, 188 punktus)

7. Nors per peržiūrą svarbiausia atsakyti į klausimą, ar nuo suinteresuotojo asmens įtraukimo į lėšų išaldymo sąrašą momento arba nuo atliktos paskutinės peržiūros faktinė situacija pasikeitė taip, kad ja remiantis nebegalima daryti tos pačios išvados dėl to asmens dalyvavimo teroristinėje veikloje, ir Taryba, jei reikia, pasinaudodama didele diskrecija gali nuspręsti palikti asmenį lėšų išaldymo sąrašė, jei faktinė situacija nepasikeitė, vis dėlto kiekvieną naują teroro aktą, kurį Taryba nurodo motyvuose atlikdama peržiūrą, kad pagrįstų suinteresuotojo asmens palikimą lėšų išaldymo sąrašė, pagal Bendrojoje pozicijoje 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu nustatytą dviejų lygių sprendimų priėmimo sistemą ir remdamasi tuo, kad Taryba neturi galimybių atlikti tyrimo, pirmiausia privalo išnagrinėti ir sprendimą dėl jo priimti kompetentinga institucija, kaip ji suprantama pagal šią bendrąją poziciją. Tarybos pareiga pagrįsti savo sprendimus išaldyti lėšas, kiek tai susiję su terorizmu, remiantis faktiniu pagrindu, išdėstytu kompetentingų institucijų sprendimuose, tiesiogiai išplaukia iš Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytos dviejų lygių sistemos. Taigi šiai pareigai neturi įtakos suinteresuotojo asmens ar grupės veiksmai. Vykdydama pareigą motyvuoti, kuri yra esminis procedūros reikalavimas, sprendimuose išaldyti lėšas Taryba privalo nurodyti kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimus, kuriuose konkrečiai išnagrinėti ir nustatyti terorizmo faktai, naudojami kaip faktinis pagrindas jos pačios sprendimuose.

(žr. 204, 206 punktus)

8. Taikant šią Bendrojoje pozicijoje 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu nustatytą dviejų lygių sistemą ir siekiant užtikrinti kovos su terorizmu veiksmingumą, valstybės narės privalo Tarybai reguliariai pateikti, o Taryba – rinkti, kompetentingų institucijų sprendimus, priimtus

tose valstybėse narėse, ir tų sprendimų motyvus. Jei, nepaisant perduotos informacijos, Taryba neturi kompetentingos institucijos sprendimo dėl konkretaus fakto, kuris gali būti laikomas teroro aktu, Taryba, neturėdama galimybių pati atlikti tyrimo, privalo kompetentingos nacionalinės institucijos prašyti įvertinti šį faktą ir kad ši institucija priimtų sprendimą. Šiuo tikslu Taryba gali kreiptis į 28 Sąjungos valstybes nares, konkrečiai į tas, kurios tikriausiai jau nagrinėjo suinteresuotojo asmens ar grupės padėtį. Ji taip pat gali kreiptis į trečiąją valstybę, atitinkančią reikalavimus dėl teisės į gynybą apsaugos ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą. Aptariamas sprendimas, kuriuo, remiantis Bendrąja pozicija 2001/931, turi būti „pradėtas tyrimas ar baudžiamasis persekiojimas <...> arba pasmerkti tokie veiksmai“, nebūtinai turi būti nacionalinis sprendimas dėl periodinės suinteresuotojo asmens ar grupės įtraukimo į nacionalinį lėšų išaldymo sąrašą peržiūros. Tačiau net tokiu atveju skirtingu periodinės peržiūros laikotarpiu nacionaliniu lygiu, palyginti su peržiūros laikotarpiu Sąjungos lygiu, negalima pateisinti atitinkamos valstybės narės sprendimo atidėti Tarybos prašomą aptariamo fakto tyrimą. Atsižvelgiant tiek į Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytą dviejų lygių sistemos sandarą, tiek į abipuses valstybių narių ir Sąjungos lojalaus bendradarbiavimo pareigas, Tarybos prašymą gavusios valstybės narės turi nedelsdamos atsakyti į Tarybos prašymus pateikti vertinimą ir, jei reikia, priimti kompetentingos institucijos, kaip ji suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931, sprendimą dėl veikos, kuri gali būti pripažinta teroro aktu.

(žr. 210, 212, 213 punktus)

9. Naujo teroro akto nebuvimas konkrečiu pusės metų laikotarpiu visiškai nereiškia, kad Taryba turi išbraukti atitinkamą asmenį ar grupę iš lėšų išaldymo sąrašo. Iš tiesų, jokiais Reglamento Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, ir Bendrosios pozicijos 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu nuostatomis nedraudžiama taikyti ar palikti galioti ribojamųjų priemonių asmenims ar organizacijoms, kurios praeityje įvykdė teroro aktus, nors ir nėra įrodymų, kad jos tokius veiksmus nagrinėjamu metu atlieka arba prie jų prisideda, jei tai pateisinama aplinkybėmis. Taigi pareiga iš naujo inkriminuoti teroro aktus tik remiantis kompetentingų institucijų sprendimais visiškai neprieštarauja Tarybos teisei palikti atitinkamą asmenį lėšų išaldymo sąrašė net nutraukus teroristine veiklą tiesiogine to žodžio prasme, jei tai pateisinama aplinkybėmis.

(žr. 215 punktą)

10. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 228, 229 punktus)